

επιφοίτηση

επιφοίτηση, η, ουσ. [<μτγν. ἐπιφοίτησις], η επιφοίτηση·

- η *επιφοίτηση του αγίου Πνεύματος*, **α.** η θεία έμπνευση, η φώτιση από το Θεό. Λέγεται, όταν βρίσκουμε ανέλπιστα τη λύση σε κάποιο πρόβλημα που μας απασχολούσε έντονα: «κι εκεί που δεν ήξερα τι να κάνω, ήρθε ξαφνικά η επιφοίτηση του αγίου Πνεύματος κι ενήργησα με το σωστό τρόπο». **β.** λέγεται και με ειρωνική διάθεση σε άτομο που αδρανεί εντελώς, δίνοντας την εντύπωση πως, αυτό που τον ενδιαφέρει, θα πραγματοποιηθεί από μόνο του: «πρέπει να στρωθείς στο διάβασμα, γιατί αλλιώς πώς θα τα μάθεις! Με την επιφοίτηση του αγίου Πνεύματος;». Αναφορά στο γεγονός της έλευσης του αγίου Πνεύματος με μορφή πύρινων γλωσσών στους Αποστόλους μετά την Ανάσταση.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας